

ת"פ 18226/06/13 - מדינת ישראל נגד שמוליק מיזל, אסף-משה פוגל, אייל דרורי, קובי פרבדה, אורי בן חמו - עניינו נמחק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18226-06-13 מדינת ישראל נ' מיזל ואח'
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל על ידי עו"ד אופיר אפרתי

המאשימה

נגד

1. שמוליק מיזל על ידי עו"ד שי טובים ועו"ד רחל טוביה
2. אסף-משה פוגל על ידי עו"ד בני כץ
3. אייל דרורי על ידי עו"ד צ'רלי סבג
4. קובי פרבדה על ידי עו"ד משה אלון
5. אורי בן חמו - עניינו נמחק

הנאשמים

הכרעת דין

כללי

1. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שרתו הנאשמים כשוטרים במחלק הבילוש של תחנת גבעתיים. נאשם 1 שימש כקצין המחלקה.
2. כתב האישום כולל ארבעה אישומים שעניינם הפעלת אלימות כלפי עצורים.
- לאחר מחיקתו של נאשם 5 מכתב האישום הוגש ביום 11/11/13 כתב אישום מתוקן נגד הנאשמים 1 עד 4.
3. האישום הראשון מיוחס לנאשמים 1 ו-2, האישום השני מיוחס לכל הנאשמים, האישום השלישי מיוחס לנאשם 4 והאישום החמישי מיוחס לנאשם 2.
4. הנאשמים כפרו במיוחס להם וטענו כי לא השתמשו בכח נגד המתלוננים בניגוד לחוק.
5. באישום הראשון נטען כי הנאשמים 1 ו-2 הבחינו ביום 16/11/12, ברחוב משה דיין בתל אביב-יפו, בדניאל בן חיים (להלן: "המתלונן 1"), כשהוא רכוב על אופנוע. השוטרים דלקו אחריו עקב חשדם לביצוע עבירות תעבורה על ידו.

6. השוטרים הגיעו למוסך "לאקי בייק" בתל אביב-יפו אחרי שהמתלון 1 הגיע למקום, הודיעו לו על מעצרו, כבלו את ידיו מאחורי גבו והובילו אותו לתחנה.
- בתחנה נערך חיפוש על גופו של המתלון 1 שמסר לאחד השוטרים אלה מתקפלת שהייתה ברשותו.
7. המדינה טוענת כי בשלב זה, כאשר המתלון 1 אזוק, הכה אותו נאשם 2 בכך שסטר לפניו, תפס את ראשו והטיחו בקיר, חבט בו באגרופיו וחנק אותו באמצעות האלה שנתפסה.
8. בהמשך, גם נאשם 1 הכה את המתלון 1 בכך שסטר לפניו, וכן הטיח את ראשו בקיר.
- הנאשמים 1 ו-2 אמרו למתלון שלא יוכל לברוח מפניהם והנאשם 2 הוסיף ואמר לו שאם יסבור שהוא מנסה שוב לברוח "ימנע וידרוס" אותו.
9. כתוצאה מהאלימות שתוארה לעיל, נגרמו למתלון 1 המטומות מתחת לעין שמאל, שריטות שטחיות בלחי שמאל ורגישות מתחת לעינו השמאלית ועל גבי אפו.
10. באישום השני המיוחס לכל הנאשמים נטען כי ביום 16/05/12 הבחין נאשם 3, במסגרת מילוי תפקידו, ברמי רחמים שלום (להלן: "**המתלון 2**") באיזור דרך השלום בתל אביב-יפו ודלק אחריו, לאחר שהתנהגותו עוררה בו חשד.
- המתלון 2 לא הבין כי מדובר בשוטר והחל להמלט. נאשם 3 דלק אחריו, אך לא הצליח להדביקו.
- בעת הסריקות בשטח, נאשם 3 מצא את תעודת החוגר של המתלון 2.
11. המתלון 2 זומן לתחנה על מנת לקבל את תעודת החוגר שלו.
- ביום 17/05/12, סמוך לשעה 11:30, הגיע המתלון 2 על מנת לקבל את תעודת החוגר שלו.
12. כעבור מספר דקות הגיע נאשם 3 ליומן, תפס בחולצתו של מתלון 2 ומשך אותו לעבר משרד הבילוש.
- נאשם 2 דחף את מתלון 2 לתוך משרד הבילוש, הורה לו לשבת על כסא ולאחר שעשה כן הכהו באמצעות "סטירות מצלתיים" בשתי כפות ידיו בו זמנית, על שתי לחייו של מתלון 2. כשביקש מתלון 2 להתרומם, תפס נאשם 2 את ראשו והכניסו בין רגליו, וזאת בנוכחות הנאשמים 3 ו-4.
13. בהיות המתלון 2 אחוז בין רגליו של נאשם 2, הכה אותו נאשם 2 בכף ידו הפתוחה על צווארו. הנאשמים 2-4 הכוהו בבעיטות בפניו ובכל חלקי גופו, ואף תוך שימוש באלות.
- כתוצאה מכך דימם מתלון 2 מראשו.
14. מתלון 2 ביקש מהנאשם 2 לשטוף את פניו המדממים, אך נאשם 2 סירב ואף הכה אותו באמצעות אלה בידו ובבטנו.

מתלון 2 אמר לנאשם 2 כי יתלון נגדו במח"ש. נאשם 2 השיב ואמר לו כי יש לו ספריה במח"ש והוא מנפנף את מח"ש.

15. כתוצאה מהמעשים שתוארו לעיל, נגרמו למתלון 2 חתך על פני הקרקפת, המטומה סביב עין שמאל, המטומה בזרוע ימין, שריטות וחבלות בפניו ושטריטות על גבו.

16. באישום השלישי, המיוחס לנאשם 4, נטען כי ביום 05/03/12, ברחוב בורכוב 22 בגבעתיים, עכב יחד עם הנאשם 3 את איגור שיסטיק (להלן: "**המתלון 3**"). במקום נערך חיפוש על גופו של המתלון שלא העלה דבר. בהמשך נלקח מתלון 3 לתחנת המשטרה.

17. בדרך לתחנה גידף הנאשם 4 את המתלון 3 ואמר לו "**אל תדאג, כשנגיע לתחנה אתה תקבל מה שמגיע לך**". המתלון 3 אמר לשוטר כי יפנה למח"ש. נאשם 4 השיב כי לא המתלון 3 ולא עשרה כמוהו יוכלו לעשות לו דבר וכי הוא "שם זין" על מח"ש ועל הפרקליטות והוסיף כי אכל אלף כמו המתלון 3.

18. בדרך לחדר הבילוש נאשם 4 דחף את המתלון 3 לעבר ארונות מתכת שהיו במסדרון. בהמשך, דחף אותו לכיוון קיר. המתלון 3 איבד את שיווי משקלו ואז נאשם 4 אמר לו "**איך תלך למח"ש? אתה מסטול**".

19. בתוך חדר הבילוש שאל המתלון 3 את הנאשם 4 אם הוא לא חושש לשלם על מעשיו ובתגובה לכך סטר לו הנאשם 4 על לחיו השמאלית, הצביע לו על כסא ואמר לו "**זהו מקום של כלבים וזהו המקום המתאים לך**".

למתלון 3 נגרמו סימני אדמומיות קלים על לחיו השמאלית.

20. באישום הרביעי המיוחס לנאשם 2, טוענת המדינה כי ביום 23/07/12, בסביבות השעה 18:30, עצרו הנאשמים 2-3 ושטר נוסף את חיים ריבלין (להלן: "**המתלון 4**") ברחוב המרי בגבעתיים בחשד לביצוע עבירות רכוש. סמוך לשעה 20:00 הובא המתלון 4 לתחנה.

21. נאשם 2 חקר את המתלון 4 בגין החשדות נגדו. במהלך התשאול הכה נאשם 2 את המתלון 4 בשתי סטירות בפניו.

המתלון 4 ביקש שיעזבו אותו ומסר כי הוא אדם חולה. נאשם 2 אמר לו כי יפרק וישבור לו את העצמות ויזמין לו מד"א וסטר לו שוב בפניו.

22. בתיק זה בוצעו האזנות סתר לשיחות הטלפון של הנאשמים ואף נתפסו סרטים שצולמו על ידי מצלמה שהוצבה ביומן תחנת גבעתיים.

23. למען הנוחות, ראוי להתייחס לכל מתלון בנפרד ולבחון את הראיות בכל תלונה.

טענות באי כח הנאשמים

24. באי כח הנאשמים טענו טענות רבות שלדעתם מחייבות את זיכויים של הנאשמים. הטענות העיקריות

עמוד 3

שנטענו על ידי הסנגורים הם:

- 24.1. אין מקום לראות בתיק זה, תיק שבו התגלתה שיטה פסולה שהופעלה על ידי הבלשים בתחנת גבעתיים. הבלשים בתחנה עוצרים בשנה מספר רב של חשודים והעובדה כי ארבעה נחקרים הגישו נגדם תלונות על אלימות בפרק זמן של כשנה אינה מצביעה על תופעה או שיטה.
- 24.2. אין בתוצרי האזנות הסתר שבוצעו בתיק זה כדי להצביע על מעורבות הנאשמים במעשי אלימות. האזנות הסתר מצביעות על חפותם של הנאשמים.
- 24.3. לא ניתן לסמוך על דבריהם של המתלוננים, שמסרו פרטים כוזבים הן במח"ש, הן בבית המשפט ולא ניתן לבסס על דבריהם ממצאים מרשיעים.
- 24.4. הסנגורים הצביעו על מחדלי חקירה רבים וטענו כי יש באותם מחדלים כדי להצדיק הסקת מסקנות לטובת הנאשמים.
- 24.5. הסנגורים טענו כי החקירה נוהלה בצורה לא הוגנת, תוך פגיעה בזכויות הנאשמים ומתן תחושה כי החוקרים קבעו מראש שהנאשמים אשמים, ובשל כך לא עשו מאמץ לחשוף את האמת.
- 24.6. בא כח הנאשם 3 טען כי חלקו של מרשו, על פי גרסת עדי התביעה, דומה לחלקו של מי שהיה הנאשם 5 בתיק זה, ועל כן היה מקום גם בעניינו לחזור מכתב האישום. בא כחו של נאשם זה טען לאכיפה בררנית על יסוד הדברים שצויינו לעיל.

הערכת העדיות - הערות כלליות

25. המתלוננים בתיק זה עשו עלי רושם אמין. שוכנעתי כי לעניין האלימות שהופעלה נגדם הם מסרו גרסת אמת. דבריהם לעניין האלימות נתמכים בממצאים אובייקטיביים, תלונות מידיות, תוצרי האזנות סתר ואף בפעולות שננקטו על ידי הנאשמים עצמם.
26. לא התעלמתי מהסתירות עליהן הצביעו באי כח הנאשמים. הסתירות התייחסו ברובן לנקודות שוליות ולדברים מקובלים אצל עבריינים לעצם לקיחת אחריות על מעשים פליליים שבוצעו על ידם.
- כפי שיפורט בהמשך לגבי כל אחד מהמתלוננים, הם היו עקביים לגבי האלימות עצמה ונזהרו שלא לטעון לטענות כוללות לגבי כל הבלשים שהיו נוכחים בחדר הבילוש, וכן נמנעו מלהאשים בלשים שלא היו בטוחים בהשתתפותם במעשי אלימות.
27. המתלוננים, עבריינים שנעצרו בעבר לא פעם על ידי המשטרה, לא הגישו תלונות למח"ש. הם לא הכירו זה את זה ולא היה כל קשר ביניהם.
- כפי שיפורט בהמשך, האירועים נשוא כתב האישום מצביעים על דפוס התנהגות, שאמנם לא מגיע עד כדי שיטה

ומעשים דומים, אך יש בו כדי לחזק את גרסת המתלוננים.

28. הנאשמים עשו עלי רושם בלתי אמין. רושם זה נובע הן מתוכן האזנות הסתר, הן מהתרשמותי הבלתי אמצעית, הן מדו"חות פעולה שכל מטרתם למצוא הסבר לפגיעות הפיזיות שנמצאו על המתלוננים.

29. לעניין הטענות לגבי אופן ביצוע החקירה, הגעתי למסקנה כי דברי החוקרים לעניין זה הינם עדיפים על דברי הנאשמים.

החוקרים תיעדו כל פעולה במהלך החקירה, פירטו בהרחבה את ניסיונות ההתחמקות של חלק מהנאשמים מחקירה, הקפידו הקפדה יתרה לאפשר לנאשמים להיוועץ בעורכי דינם והקליטו את רוב פעולות החקירה בהן היו מעורבים הנאשמים.

30. נוכח האמור לעיל, מצאתי לנכון לראות חיזוק לראיות התביעה באותם מקרים שבהם שמר נאשם על זכות השתיקה.

תלונתו של דניאל בן חיים (המתלון 1)

31. ביום 16/11/12 חצה המתלון 1 פעמיים צומת באור אדום. הבלשים שמואל מייזל, אסף פוגל ואורי בן חמו דלקו אחריו ועצרו אותו במוסך לאופנועים וידיו נכבלו באזיקים.

32. המתלון 1 מסר בחקירתו כי בתחנת גבעתיים נערך חיפוש על גופו, הוא מסר לשוטר שערך את החיפוש אלה טלסקופית שהייתה ברשותו.

לאחר מכן, תיאר המתלון 1 כי הוכה על ידי אסף פוגל: **"התחיל להרביץ לי. נתן לי סטירות, אגרופים, בעיטות. תוך כדי סטירות הראש שלי פגע בקיר"**. המתלון 1 ציין כי כעבור זמן הנאשם 2 הפסיק להרביץ לו ואז הנאשם 1 **"נתן לי עוד סטירות חזקות יותר, תפס לי את הראש ודפק לי אותו בקיר פעמיים"**.

המתלון הוסיף כי נאשם 2 חנק אותו פעמיים עם האלה שנתפסה ברשותו.

33. לאחר מילוי דו"חות על ידי השוטרים, המתלון 1 נלקח למרחב דן לשימוע בעניין פסילת רישונו. הוא מסר לקצינה מירי חברוני שהוכה בתחנה. המפקחת חברוני נתנה ביטוי לתלונה בת/2.

המתלון ציין במפורש כי אורי בן חמו, שהיה בחדר, לא תקף אותו, אך לא עשה דבר למנוע את התקיפה.

34. בתמונות שצולמו על ידי מצלמות המוצבות ביומן התחנה רואים תחילה את המתלון 1 ללא פגיעות ובשעה 14:31 רואים אותו עם סימן ברור של פגיעה בלחי ימין (ת/1).

פגיעותיו של המתלון 1 תועדו גם בתמונות (ת/4) ובאישור רפואי (ת/5).

35. המתלון 1 ערך שיחזור של התקיפה והצביע על המקומות בהם התקיפה בוצעה (ת/6 ו-ת/6א).

36. הנאשמים עצמם אישרו כי לא ראו סימני פגיעה על המתלון 1 בעת מעצרו. הנאשמים טענו כי לא ראו

כל סימן על לחיו של המתלון.

37. לעומתם, מסרה המפקחת מירי חברוני בת/8 "בהחלט היה הבדל בין לחי שמאל לבין לחי ימנית שהייתה נקיה...". היא הבחינה בסימן אדום שבלט בפניו.
38. באי כח הנאשמים טענו כי ההסבר לפגיעה בפניו של המתלון 1 נמסר על ידי המתלון 1 עצמו לקצין דודי גבורין.
- ביום 19/11/12, לאחר שמח"ש נטלו מהתחנה את סרטי האבטחה ואת תיקו של המתלון 1, פנה נאשם 1 וביקש מגבורין להכין מזכר על שיחתו עם המתלון 1.
- הדברים עולים מתוכן שיחה 294 בין מייזל לבין אסף פוגל.
39. בעקבות פניה זו, הקצין גבורין הכין מזכר ללא תאריך, שבו ציין כי הבחין באדמומיות בפניו של המתלון 1 שמסר לו כי זה נגרם מנפילה.
40. גם מייזל וגם גבורין ניסו תחילה להסתיר את העובדה כי המזכר נכתב מספר ימים לאחר האירוע ולבקשתו של מייזל.
- רק לאחר שהקלטת שיחה 294 הוטחה בפניהם הם נאלצו להודות כי המזכר אכן נכתב באיחור ולבקשת הנאשם 1.
41. המתלון 1 עצמו מסר כי לא זכר שדיבר עם גבורין והוסיף כי היה בטראומה מהמכות.
- הסנגורים ניסו להראות כי המתלון 1 היה רגוע ואף סיע מאוחר יותר בפירוק האופנוע שלו, אולם התרשמתי כי אכן המתלון 1 היה מבוהל ובטראומה כתוצאה מהמכות שספג ורק בהמשך הצליח להירגע.
42. הניסיון לבקש מזכר על נפילת המתלון 1, לגבי פגיעה שאיש מהבלשים לא ראה, זאת לאחר שנודע להם כי חוקרי מח"ש לקחו את סרטי האבטחה מיום התקרית, מצביע על כך כי הנאשמים ידעו על הפגיעה וניסו לתת הסבר תמים על הסימן שבפניו של המתלון 1.
43. בעימות בין מייזל למתלון ניסה מייזל ליצור את הרושם שהוא שמע מגבורין שיש מזכר בשעה שידע כי הוא הזמין את המזכר (ת/38).
44. הסנגורים ציינו כי המתלון 1 שיקר בקשר לנסיעתו באור אדום כשמסר למירי חברוני כי הוא תמיד נוסע באור ירוק וכי השוטרים מאשימים אותו בזה כדי לכסות על המכות שהרביצו לו. כמו כן, טוענים הסנגורים כי המתלון שיקר לגבי הזמן שלקח מרגע הגעתו למוסקר ועד למעצרו.
45. לא מצאתי כי יש בסתירות אלה כדי לפגוע באמינותו של המתלון 1 לעניין האלימות. המתלון 1 אישר כי לא מסר את האמת לעניין נסיעתו ואף ציין כי הודה בבית משפט לתעבורה במיוחס לו. נושא הזמן שחלף עד למעצרו הוא נושא צדדי שאין לו משמעות רבה.

הוכח בפני באופן ברור כי למתלון 1 לא היו כל חבלות בעת מעצרו וכי הוא יצא חבול מחדר הבלשים.

אין כל הסבר לחבלות אלה והטענה כי המתלון נפל היא טענה מופרכת שלא נתמכת בראיה אמינה כלשהי.

46. ניסיונם של הנאשמים "להוסיף" זכ"ד הוא ניסיון שמצביע לפחות על חשש מפני הבאות והניסיון להסתיר את השיחה עם גבורין מצביע אף על תחושת אשם.

47. לאחר שנתתי דעתי לכל הטענות שנטענו כנגד המתלון 1, שוכנעתי כי הוא מסר גרסת אמת לעניין האלימות שהופעלה נגדו בחדר הבלשים.

תלונות של רמי שלום (המתלון 2)

48. האירוע בעניינו של המתלון 2 משתרע על שתי יממות. ביום 16/05/12 היה מרדף אחרי המתלון 2 שבסופו הצליח להמלט. השוטרים מצאו במסלול הבריחה של המתלון את תעודת החוגר שלו וביקשו מסבו שימסור לו לבוא לקחת את התעודה מתחנת גבעתיים.

49. נאשם 3, אייל דרורי, מסר בהודעתו במח"ש מיום 23/12/12 (ת/77) כי ערך מרדף אחר המתלון 2 וראה אותו "מכניס משהו מתחת לתחתוני מכנסיו". נאשם 3 ציין כי כל הזמן צעק לעבר המתלון 2 "עצור, משטרה!".

נאשם 3 מסר כי בעבר פגש את המתלון 2 וסייע לו בתאונה שחברו נהרג בה והוסיף כי אינו זוכר דבר ממפגש זה.

50. בהמשך, מסר נאשם 3 כי המתלון אמר לו ש"הוא חשב שבאתי להוריד אותו. אני לא זוכר אם הוא מסר את המילה 'לחסל' או 'להוריד' אותו".

נאשם 3 ציין כי נפצע בידו כתוצאה מדחיפת המתלון 2 אותו במהלך המרדף, אך סירב לאפשר למח"ש לראות את התמונה בנייד שלו.

51. בהודעתו מיום 28/11/12 (ת/78) מסר נאשם 2 כי הוא אינו יודע מי זה המתלון 2, רק לאחר שעניין בדו"ח הפעולה שערך השיב לשאלות. הנאשם מסר: "בזמן שהולכים למשרד הודענו לו שהוא עצור... הוא ניסה לברוח ולהשתולל וביקצור עשה בלאגן גדול...".

הוא התנגד בכל דרך אפשרית: בעיטות, קללות, אגרופים, יריקות, ניסה לפתוח את הדלת, לא נתן לכבול אותו...". נאשם 2 מסר כי כל הצוות היה איתו: אייל דרורי (הנאשם 3), קובי פרבדה (הנאשם 4) ושמוליק מייזל הקצין (הנאשם 1) "אם אני זוכר נכון, כולם היו, אבל אני לא זוכר בוודאות".

52. נאשם 2 ציין כי כולם עשו שימוש בכח כדי להשתלט על העצור וכי הוא לא נפגע במאבק. הוא נשאל איך הוא מסביר את הפגיעות של המתלון 2 והשיב "... אני מסביר את החבלות על ידי כך שהוא השתולל, דפק את הראש שלו בכל מקום אפשרי בחדר...".

בהציגו לנאשם 2 את גרסת נאשם 1, מייזל, לפיה המתלון 2 לא השתולל בפרוזדור מסר נאשם 2 "זה פרט שולי ולא מעניין איפה הוא השתולל ומה הוא השתולל. אני בטוח ששנינו טוענים ויודעים שהוא השתולל...".

53. נאשם 2 נחקר לגבי נסיבות עזיבתו של המתלונן 2 את בית החולים בלי לקבל טיפול והעברתו לתחנת שכונות (ת/80). נאשם 2 מסר: **"אם אדם מוותר על זכותו לקבל טיפול מסיבה כלשהי, אני חייב להחתיים אותו..."**. הוא לא זכר מדוע לקח את המתלונן 2 מבית החולים לתחנת שכונות. בהמשך, הוסיף נאשם 2 **"רמי שלום החליט באופן עצמאי לחלוטין, ללא כל הפעלת כח או מניפולציות, לעזוב את בית החולים..."**.

בהמשך, מסר נאשם 2: **"... כנראה שבאמת תחנת שכונות לא רצו לקבל אותו בגלל החבלות שלו ולא רצו ללכת בעצמם לבית החולים..."**.

54. בהודעתו מיום 28/11/12 (ת/108) מסר נאשם 4, קובי פרבדה, כי הנאשם 3 סיפר לו על המרדף אחרי המתלונן 2 יום לפני מעצרו.

ביום האירוע **"שמוליק, אסף ואייל ירדו ראשונים מהרכב, היות ואני נהגתי ברכב לא הייתה חניה. חיפשתי חניה ברחוב סמוך..."**.

נאשם 4 מסר כי נכנס לחדר הבלשים וכעבור מספר דקות המתלונן 2 צעק **"קובי, תראה מה עושים לי"**. הוא ביקש מהמתלונן 2 להרגע ולתת להם לכבול אותו וכך היה.

בהמשך, מסר נאשם 4 כי המתלונן 2 סיפר לו שהוא מסוכסך עם עבריינים ונקב בשם משפחת מוסלי.

כשנכנס לחדר, נאשם 4 הבחין ש**"החלק התחתון של ידו חבול. היו לו מלא שפשופים בחלק התחתון של שתי ידיים ופצע במרכז הראש. שאלתי את רמי אם זה קשור לבריחה ולקפיצה של אתמול. הוא ענה לי "מה אני יעשה, אני כל הזמן ברוח כי רוצים לחסל אותי..."**.

נאשם 4 לא ראה פגיעה בעינו של המתלונן.

55. בהודעתו מיום 28/11/12 (ת/124) מסר הנאשם 1 כי הוא משרת כקצין בילוש בתחנה. נאשם 1 ציין כי המתלונן 2 החל להשתולל במשרד כשהודיעו לו כי הוא עצור. הוא עומת עם הדו"ח שכתב, לפיו הנאשם החל להשתולל במסדרון, אך עמד על עמדו כי ההשתוללות הייתה במשרד.

נאשם 1 מסר כי לא ראה את החבלה בראשו של המתלונן 2 והוסיף שהוא חושב שזה מהבריחה יום קודם.

הנאשם 1 ציין **"אין לנו אלות במשרד. אולי ברכב, אני לא זוכר"**.

הנאשם לא זכר שדיבר בזלזול עם החוקר.

56. במזכר שערך הנאשם 3 ביום 17/05/12 הוא ציין (ס/7): **"בזמן ששמרתי על העצור, רמי שלום, העצור הנ"ל מסר לי כי "אתמול חשבתי שאתם באתם לחסל אותי וראיתי איך אני מבוהל וקפצתי מקומה שניה וכמעט שברתי את כל הגוף. קפצתי מחצר לחצר, לא ראיתי בעיניים, כל הגוף שלי שבור בגלל שברחתי מפחד..."**.

לציין כי הנ"ל במהלך מנוסתו רץ בין שיחים ועצים.

57. מתלון 2 מסר לגבי אירוע הבריחה כי הוא נמלט כיוון שחשב כי מדובר בעבריינים ממשפחת מוסלי שרוצים לפגוע בו. הוא הכחיש כי נאמר לו שמדובר בשוטרים וכי הציגו בפניו תעודת שוטר.
- לעניין זה, גרסת המתלון הינה מהימנה בעיני. המתלון 2 אמר את הדברים גם לנאשם 3, אייל דרורי, שכלל לא הציג בפניו את הגירסה לפיה נאמר לו שמדובר במשטרה ואף הוצגה לו תעודת שוטר.
- הנאשם 3 גם טען כי נפגע פיזית במהלך המרדף, אך סירב להציג את התמונות.
58. המתלון 2 מסר כי לאחר שהוכנס לחדר הבלשים נאמר לו על ידי נאשם 2, אסף פוגל, לשבת על כיסא, מיד אחרי שישיב, נאשם 2 הכה אותו במכת מצלתיים באמצעות שתי ידיו לשתי לחייו. המתלון ניסה להתרומם, אז הנאשם 2 כפף את ראשו והחזיקו בין שתי רגליו.
- המתלון טען כי בשלב זה הצטרפו אל הנאשם 2 הבלשים האחרים והכו אותו בבעיטות, סטירות ואלות.
- בשלב מסיים ידיו נכבלו באזיקים. המתלון 2 ביקש לשטוף את הדם שירד מראשו. ואז הכה אותו נאשם 1 באמצעות אלה בידו ובבטנו.
59. סמוך לאחר האירועים שתוארו לעיל, פגש המתלון 2 בחוקר אורי וולף וסיפר לו כי הוכה על ידי הבלשים.
60. החוקר וולף ציין (ת/3) כי המתלון 2 הגיע אליו בוכה, נסער וחבול בראשו וגם באיזור העין. החוקר וולף, שהתרשם כי מדובר במקרה חריג, פנה לנאשם 1 ושאל אותו מה קרה. נאשם 1 הגיב בכעס ואמר **"מה אתה מח"ש, לך, לך למח"ש"**.
61. הסנגורים ניסו לתקוף את מהימנותו של החוקר אורי וולף, וטענו כי הוא מסר פרטים לא נכונים גם למח"ש, כשטען שנחקרת אצלו התלוננת כי הוכתה בחקירה.
- הודעתה של אותה נחקרת אותרה ולא נמצא כי מסרה על אלימות בחקירה. החוקר וולף עמד על כך שאותה נחקרת אכן התלוננה, ככל הנראה בעל פה. הוא אישר כי לא ערך על כך דו"ח פעולה, אך מסר כי דווח למפקדו.
62. התרשמתי לחיוב מהעד אורי וולף. למרות הקושי שבדבר, התרשמתי כי עד זה ניסה למלא את תפקידו כחוק וניסה לתעד דברים לא נוחים לבלשים.
- ההתייחסות אליו בהקלטות הסמויות מצביעות על הקושי למלא את התפקיד באווירה ששררה במקום.
63. המתלון 2 העיד כי נלקח על ידי הנאשם 2, פוגל, לבית החולים, אולם בשלב מסיים נאשם 2, פוגל, הציג לו שיוותר על הטיפול, ישוחרר ויוכל לבוא באופן עצמאי לקבל את הטיפול.
- נאשם 2 טען כי המתלון ויתר על הטיפול מרצונו ובלא כל מניפולציה.
- בעניין זה, גרסת המתלון 2 הינה אמינה יותר. למתלון 2 לא הייתה כל סיבה לוותר על הטיפול לאחר המתנה של שעותיים.

נאשם 2, פוגל, לא לקח את המתלון לגבעתיים, אלא לתחנת שכונות וניסה להפטר מתפוח לוהט. כשלא התקבל בשכונות בגלל מצבו הוא הוחזר לגבעתיים.

הנאשם 2 עצמו מסר כי אם מתכוונים לעצור אדם יש צורך להביאו שוב לבית חולים, ועל כן לא ברור מדוע המתלון 2 יוותר על קבלת טיפול אם לא הובטח לו כי ישוחרר.

אני קובע כי נאשם 2 הבטיח למתלון 2 כי ישוחרר וקיווה כי יטופל בתחנת שכונות ולא יהיה לו צורך לדאוג לו בהמשך.

64. יש באי כתיבת דו"ח על נסיבות אי קבלתו של המתלון 2 לתחנת שכונות כדי לחזק את האמור לעיל.

65. בעימות שנערך בין המתלון 2 לנאשם 4 (ת/34), המתלון ציין כי הנאשם 4 לא היה בחדר בתחילת האירוע: "**בא אחרי פחות משתי דקות**".

המתלון 2 ציין כי הוא אינו יודע אם נאשם 4 הכה אותו או שזה היה נאשם 3 "ב-90% הוא השתתף, לא ראיתי אותו...". המתלון 2 אישר כי לאחר המכות נאשם 4 דיבר איתו והציע לו לשתות מים.

המתלון 2 עמד על כך שלא השתולל ולא ניסה לברוח. הוא אישר כי לאחר שהוכה הצליח להגיע לדלת וביקש עזרה מקצין.

66. גם לעניין נאשם 3 המתלון 2 לא הצביע עליו בוודאות כמי שתקף אותו פיזית. המתלון מניח כי כל הנוכחים בחדר תקפו אותו, אך מאשר כי לא ראה אם נאשם 3 הכה אותו, כיוון שראשו היה בין רגליו של נאשם 2.

67. בתיק זה מי שהיה נאשם 5, אורי בן חמו, לא הועמד לדין בגין נוכחות ואי מניעת פשע. על כן, גם בעניינים של הנאשמים 3 ו-4 ראוי לנקוט בדרך דומה.

68. למרות החשד הקיים בעניין זה, הגעתי לכדי מסקנה כי יש מקום לזכות את הנאשמים 3 ו-4 מן האישום השני מחמת הספק.

69. שוכנעתי כי המתלון רמי שלוש הוכה מכות נמרצות בחדר הבלשים ביום 16/05/12 ונחבל כמפורט בכתב האישום.

70. נאשם 3 ניסה להסביר את החבלות בגופו של המתלון 2 בחבלות שנפגע בעת מנוסתו יום קודם. אין ממש בטיעון זה. הוכח בפני כי המתלון 2 לא הגיע לתחנה כשהוא חבול בראשו ובפניו ומדמם. אם זה היה המצב ברור שהיה מקום להעבירו לקבל טיפול רפואי ולא לעצור אותו בגין חשד לבריחה ממשמורת.

המתלון איגור שיסטיק (המתלון 3)

71. ביום 05/03/12, בשעות אחר הצהריים, עוכב המתלון 3 על ידי הנאשמים 3 ו-4. המתלון 3 מסר כי בדרך לתחנה נאשם 4 קילל את אמו ואמר לו שאם לא היו ברחוב היו מטפלים בו והוסיף "**כשנגיע לתחנה אתה תקבל את מה שמגיע לך**". המתלון 3 אמר שיפנה למח"ש והנאשם 4 התבטא בזלזול כלפי מח"ש

עמוד 10

והפרקליטות.

72. בדרך לחדר הבילוש הנאשם 4 דחף את המתלונן 3 לעבר קירות המסדרון וכשהמתלונן 3 איבד את שיווי משקלו אמר לו נאשם 4 "איך תלך למח"ש? אתה מסטול".

בחדר הבילוש סטר נאשם 4 ללחיו של המתלונן 3 וגרם לו לאדמומיות קלה.

73. המתלונן 3 פירט בהרחבה את האירועים שקדמו לעיכובו ליד ביתו של מטופל שאצלו בא לעבוד. את החיפוש שנעשה לו, למרות ששוטר בירר כי הוא אכן בא לעבוד במקום. את לקיחתו לתחנה לאחר שאמר ביטוי ברוסית ששוטר דובר רוסית פירש כהעלבת שוטרים.

בסופו של דבר, הוא נלקח לתחנה בחשד שמחזיק טלפון נייד גנוב.

המתלונן 3 ציין כי קיבל את הטלפון במתנה מחבר בחו"ל.

74. יודגש, כי המתלונן 3 לא הכחיש שאמר את הביטוי שמשמעו 'זבל' בשיחת טלפון עם אדם אחר, וכן לא הכחיש כי אמר בהקשר לפניה למח"ש כי הוא יודע לשמור סימנים. בהמשך אף אישר בעימות עם נאשם 4 כי יתכן ואמר "לעשות סימנים" במובן של "לשמור סימנים".

75. מחדר הבלשים הועבר המתלונן 3 לחוקר אוהד טופז שהפנה לצילום המתלונן 3 לפי בקשתו (ת/16). החוקרים ניסו לאתר את התמונות הצבעוניות, אולם מסיבות שפורטו במזכר (ת/27) התמונות הצבעוניות לא נשמרו.

76. בא כח נאשם 4 התמקד בדבריו של המתלונן 3 כי הוא יודע לעשות סימנים וביקש שלא להאמין לדבריו.

בחנתי בזהירות את דברי המתלונן 3 והגעתי לידי מסקנה כי מדובר בדברי אמת.

המתלונן 3 תיאר בצורה מדויקת את השתלשלות הדברים, לרבות הביטוי המעליב שאמר, לא הסתיר כי אמר ש"יודע לשמור סימנים".

העברית של המתלונן 3 הייתה די בסיסית ולא מן הנמנע כי השתמש בביטוי "לעשות סימנים" לאותה מטרה.

יתרה מכך, ספק אם היה מקום לעכב את המתלונן שמסר גרסה אמיתית לגבי מקום עבודתו ואף נתן הסבר לגבי קבלת הטלפון הנייד. היה די בתפיסת הנייד וזימונו לחקירה.

77. התרשמתי כי השוטרים ערכו עליו חיפוש מקיף ועיכבו אותו לתחנה נוכח הביטוי המעליב שהשתמש בו.

המתלונן 3 היה תחת פיקוח השוטרים עד שהועבר לחוקר שבפניו מיד התלונן ואף עמד על כך שיצלמו את הפגיעה.

המתלונן 3 לא הפריז בעוצמת הסתירה ואמר כי זה היה בינינו, כיוון שהשאייר סימן. הוא גם ציין בעימות עם

הנאשם 4 כי "השוטר התימני אמר לו שהוא עובר את הגבול" (ת/23).

תלונות של חיים ריבלין (מתלון 4)

78. ביום 23/07/12, לאחר חיפוש בביתו, הובא המתלון 4 לתחנת גבעתיים על ידי הנאשם 2, אסף פוגל, נאשם 3, אייל דרורי ואורי בן חמו. המתלון 4 היה חשוד בביצוע עבירות רכוש, דהיינו, גניבה ממעביד וגניבת תיק מאישה זקנה. בתחנה הוכנס המתלון 4 לחדר הבילוש.

79. המתלון 4 טען כי בחדר הבלשים הוא נחקר לגבי החשדות נגדו וקיבל שלוש סטירות מהשוטר "הקטנצ'יק" שהיה בחיפוש בביתם ולקח את הטלפון של ביתו.

80. אין מחלוקת כי המתלון 4 נחקר בחדר הבלשים על ידי הנאשם 2, אסף פוגל, שכתב מזכר שבו אזהרה, בלי ציון זכותו של המתלון 4 להיוועץ בעורך דין. המתלון הודה במיוחס לו והוחתם על המזכר.

הנאשם 2 נשאל (ת/80) לגבי חקירתו של המתלון 4 ומסר כי תחילה המתלון 4 הכחיש. הוא הביע את סלידתו מהמתלון בכך שציין "מי שגונב ארנק מזקנה זה מעשה נבלה...".

81. גם השוטר אורי בן חמו, שהיה בחדר הבלשים, ציין כי המתלון 4 תחילה הכחיש את החשדות נגדו.

82. בא כח הנאשם 2 התמקד בשתי נקודות לגבי עדותו של המתלון 4. הסגור טען שגם אם ניתנו סטירות למתלון 4, לא הוכח כי מרשו סטר לו. הסגור ציין כי יש סתירות בדברי המתלון 4 לגבי הלחי שסטרו לו ולגבי מספר הסטירות.

83. ביתו של המתלון 4 העידה ומסרה כי אביה התקשר לאחר החקירה וסיפר לה שסטרו לו. היא הגיעה לתחנה, צילמה את סימן הפגיעה בלחי הימנית של אביה.

לגבי זיהוי הנאשם 2, היא מסרה פרטים מלאים כיצד זיהתה אותו.

העדה מסרה כי נאשם 2 היה בביתם כשהגיעה לבית. בתוך הבית הוא ביקש ממנה את הנייד שלה עד לתום החיפוש.

לזה יש להוסיף כי נאשם 2 לא מכחיש כי חקר את המתלון 4 באזהרה. המתלון 4 מסר כי השוטר שחקר אותו גם סטר לו.

84. באשר למיקום הסטירה, דברי המתלון 4 לביתו סמוך לאחר התקיפה הם ברורים. מדובר בסטירה ללחי ימין. אני מאמין למתלון 4 כי הנאשם 2 סטר שתי סטירות ללחי ימין שלו וסטירה חלשה ללחי שמאל.

85. כאן המקום לציין כי לא הייתה כל הצדקה בחקירתו באזהרה של מתלון 4 על ידי נאשם 2. בדו"ח פעולה יכול היה נאשם 2, כמקובל, לציין את תגובתו הראשונית של החשוד.

החקירה מבוצעת על ידי חוקרים שבקיאים בדרכי החקירה וגם יודעים על זכות ההיוועצות עם עורך דין.

התנהגות נאשם 2 במקרה זה מצביעה על מעורבות יתר ועל זיקה ריגשית למעשי המתלון 4, שהביאו לשימוש באלמות כלפיו.

האזנות סתר

86. מהאזנות הסתר שבוצעו בתיק זה עולים מספר דברים במישורים שונים. הנאשמים משוחחים ביניהם לפני חקירות מח"ש ולאחריהן במטרה לעדכן איש את רעהו לגבי התפתחויות. מובע חוסר שביעות רצון מקיום מצלמות ביומן ומאיכות אותן מצלמות.

נעשה ניסיון לספק ראיות שעשויות לסייע לנאשמים בענייניו של המתלון 2 רמי שלוש.

ישנן שיחות שמהן עולה כי המעורבים המשניים מביעים כעס על התנהגות המעורבים המרכזיים.

87. בשיחה 258 מיום 20/11/12 בין הנאשם 3 לבין גיא אומר נאשם 3: "... אמרנו לו [ללארי, מפקד התחנה; ד"ב] אל תשים את המצלמה, זה רק מסבך שוטרים, כי יש לפעמים בלאגן ביומן. אתה יודע איך זה, פתאום רואים אותך נותן אחת, כי זה קורה, אין מה לעשות. עכשיו באו מח"ש כבר שלוש פעמים, השבוע באו פעמיים, מחפשים רזולוציות... המצלמה הזאת סתם מזיינת שוטרים, אמרו לו, לארי, לפחות שישים זווית למצלמה. כאילו, מה אתה צריך ביומן לראות מה השוטרים שלך עושים? זה מה יש, אמרתי לו אבל, ללארי, תראה, כבר באו פעמיים. לא אני אמרתי, אמר לו מיזל, אמר לו פוגל..."

88. בשיחות 267, 275, 283 ו-294 הנאשמים 1 ו-2 מדברים ביניהם איך להתמודד עם התמונות שנלקחו על ידי מח"ש מהתחנה והם מדסקסים האם יש מקום "להוסיף מזכר" של דודי גבורין לתיק.

89. בהרבה מאוד שיחות עולה כי הנאשמים מודעים, או לפחות חוששים, שמאזינים להם. בעניין זה יש לפעמים אמירות ברורות, לפעמים אמירות "זה לא לטלפון" או הפניה לטלפון אחר, שמאמינים שלא מאזינים לו, למשל בשיחה 267 אומר הנאשם 1 לנאשם 2: "אחרי זה דבר איתי, אני יודע מה עשו המצלמות בבוקר".

בשיחה 857 הנאשם 2 אומר לנאשם 3 ביום 02/12/12: "לא רוצה לדבר על החקירה, לא יודע אם זה מוקלט או לא ושלא יטענו לשיבוש..."

בשיחה 1160 מיום 07/12/12 אומר הנאשם 2 לריקי, שהתקשרה עמו כדי לברר מה קורה: "בסדר, אני אתקשר אליך מטלפון אחר, רגע".

בשיחה 756 הדברים נאמרים בצורה ברורה.

90. ביום 16/11/12 משוחח נאשם 4 עם הקצין סולמה. בשיחה זו נאשם 4 אומר לסולמה שביום א' זומן למח"ש עם נאשם 2 ונאשם 3. סולמה שואל אם זה בקשר לבחור משכונת, נאשם 4 משיב: "לא יודע, אני אפתח עליהם שיעצרו אותם וזה..."

91. בשיחה 541, בין הנאשם 3 לנאשם 4, הם מספרים על הנושאים שהועלו. בחקירה, הנאשם 4 מעביר לחברו את גרסתו לעניין נסיבות פציעתו של המתלונן 2.

בשיחה 546 מיום 28/11/12 משוחחים הנאשמים 3 ו-4.

הנאשם 4 אומר שאם משהים שוטרים על אי מניעת עבירה צריך להשהות את כל התחנה.

לגבי החקירה בעניין המתלונן 2, נאשם 4 לא מסכים עם חברו שאין כלום בתיק ואומר " **... פה יש דו"חות רפואיים, יש את וולף הבן זונה הזה...** ".

נאשם 4 מוסיף " **... אז מה אם יש לו נזקים בפנים. אמרתי לך, יום לפני זה הוא קפץ מדירה, אני יודע מה קרה לו?...** ".

בהמשך, שני הנאשמים מדברים על כך שאיש לא בעט בו בעין.

נאשם 4: " **זה נראה לי כמו אגרוף שהוא חטף מאיזה מישהו, לא נראה לי שזה בכלל קשור אלינו...** ".

92. בשיחה 550, הקצין סולמה מוסר לנאשם 4 כי לדעתו לא תקין שהחשודים ידברו ביניהם. הנאשם 4 לא מקבל את עמדתו.

93. בשיחה 864 מיום 05/12/12 בין נאשם 4 לצחי, מביע הנאשם 4 התסייגות מהחוקרים בתחנה ומציין שהראו לו מזכר של " **אוהד שהוא חוקר איזה רוסי... אז הוא רושם שם במזכר שהוא הבחין באדמומיות קלה על הלחי של העצור** ", " **הוא אמר על יד שוטרים "אל תדאגו, אני יודע לעשות סימנים בשביל מח"ש"** ".

94. בשיחה 740 מיום 28/11/12 נאשם 3 משוחח עם הבלש אורי בן חמו.

אורי מוסר לנאשם 3 כי האשימו אותו שראה את המכות ולא עשה כלום והנאשם 3 מוסר לו כי גם אותו מאשימים באותו דבר.

בן חמו: " **אם אתה שואל אותי, כל הברדק הזה, בסופו של דבר, זה פוגל ומיזל** ".

נאשם 3, דרורי: " **לא, לא, אני יודע שפוגל ומיזל, זה לא... לא צריך להיות חכם, דיברנו על זה בבוקר כבר, אבל אתה אומר לי להיעצר, זה לא נשמע...** ".

95. בשיחה 944 מיום 04/12/12, כשעתיים לפני חקירתו של הנאשם 3, אומר הנאשם 2 לנאשם 4 " **אתה לא יכול להישבר, כי אתה שובר ככה אנשים** ". עוד אמר נאשם 2 לנאשם 4 " **אתה לא לבד בסירה הזאת, יש לך אחריות** ".

96. בשיחה 1481 נאשם 3 משוחח עם שרון, שמביעה כעס כלפי נאשם 2 ואומרת שהוא ונאשם 4 נלקחו בשבי בגללו.

נאשם 3 לא מסתייג מהדברים ואף מוסיף בהמשך כי הוא מרגיש כי נלקחו בשבי בגלל אחרים "גם כשאני לא עושה כלום, מה אתם רוצים? שאני אריב מכות עם שוטרים?".

עדי הגנה

97. מטעם הנאשמים נשמעו מספר עדי הגנה. עדים אלה, רובם ככולם, עשו מאמצים לסייע לנאשמים. הדברים עולים מהאזנות הסתר וכן מהסתירות בהודעות חלק מהעדים.

הדברים בולטים בעניינם של מפקד התחנה והקצין גבורין. למפקד התחנה אין הסברים ממשיים לעניין ניסיונו להמעיט במהות הבקשות להסיר את המצלמות. בנושא העברת מידע לחשודים במהלך החקירה ובאמירתו לאחד הנחקרים לא להגיע לחקירה ולומר שמפקדו אישר זאת. הקצין גבורין ניסה ליצור רושם כי כתב מזכר סמוך לאחר האירוע מיוזמתו ורק כשעומת עם האזנות הסתר נאלץ להודות כי דבריו לא היו נכונים.

98. ניתן להבין את מתן הגיבוי על ידי מפקד לפקודיו וגם את הסולידריות בין שוטרים שמשרתים באותה תחנה. יחד עם זאת, חייבת להיות הבנה כי לא ניתן גיבוי למעשים פסולים ויעשה מאמץ לקבוע תרבות ארגונית שדוגלת בשמירה קפדנית על החוק.

99. במקרה זה היה מצופה כי מפקד התחנה יגיד לפקודיו שלא מקובל עליו ששוטר לפעמים נותן "אחת" וכי חשוב לו לראות את המתרחש בתחנה כדי לטפל בכל חריגה. גם לא היה מקום למסור לנחקרים מה עשו חוקרי מח"ש שלקחו את סרטי האבטחה באירוע עם המתלונן 2 בתיווך כי "זה היה בדיעת הכלל".

מבנה חדר הבלשים

100. באי כח הנאשמים חקרו ארוכות את המתלוננים לגבי מיקומם של רהיטים שונים בחדר הבלשים.

שוכנעתי כי המתלוננים תיארו במדויק את האלימות שהופעלה נגדם ואף הצביעו בשחזורים היכן היו פרטי ריהוט שונים. גירסתם מהימנה בעיני. לזה יש להוסיף כי אדם הסופג אלימות קשה לא מתמקד במיקום המדויק של כל פריט בחדר.

מפקד התחנה עצמו מסר כי היו שינויים בתחנה עקב שיפוצים שבוצעו במקום.

נוכח כל האמור לעיל, לא מצאתי כי יש בסוגיה זו כדי לפגוע באמינות המתלוננים.

מחדלי חקירה

101. באי כח הנאשמים הצביעו על מחדלי חקירה רבים וצינו כי הראיות שלא נתפסו על ידי החוקרים גרמו "לנזק ראייתי" שאמור לפעול לחובת הנאשמים.

102. במקרה זה, חוקרי מח"ש ביצעו חקירה מקיפה ותיעדו כראוי את פעולות החקירה.

גם בחקירה מקיפה ומקצועית עלולות להיות נקודות שלא נבדקו בצורה ראויה.

103. במקרה זה, אני מסכים עם באי כח הנאשמים כי היה ראוי לבדוק בצורה יותר יסודית את סוגיית האלות

ולנסות לאתר אלות בחדר הבילוש ואולי אף בביתם של החשודים.

104. נוכח התרשמותי החיובית מהמתלון 2 בסוגיית האלימות שהופעלה נגדו, לא מצאתי כי יש במחדל זה כדי לשנות את המסקנה אליה הגעתי.

סיכום

105. משמיעת הראיות בתיק זה העלה כי בארבעה מקרים שונים, מתלוננים לא קשורים, הגישו תלונות דומות נגד בלשי תחנת גבעתיים.

106. התלונות מגובות בממצאים אובייקטיביים של סימני פגיעה שתועדו גם במצלמות שהוצבו ביומן תחנת גבעתיים. המתלוננים לא הפריזו בתיאור הדברים, עשו הפרדה בין הנוכחים בחדר הבלשים ונמנעו מלמסור כי הוכו על ידם גם אם סברו ב-90% כי אותו בלש השתמש נגדם באלימות.

107. ספק אם היה מקום להכניס את המתלון 2 לחדר הבלשים. בעניינו דו"חות הפעולה על המרדף היו מוכנים, ועל כן היה מקום להפנותו ישירות לחקירה בגין בריחה ממשמורת.

108. בעניינו של המתלון 2, ניסיונו של אחד הנאשמים לטעון מפיו כי כל גופו שבור כתוצאה מבריחתו הוא ניסיון פתטי שלא היה מקובל גם על חבריו.

המתלון 2 דימם מראשו והיה חבול בפניו, דברים שחלק מהנאשמים יחסו לכך שדפק את ראשו בכל מקום אפשרי והנאשם 4 ייחס ל"קפיצת הראש שלו מקומה שניה".

109. שוכנעתי כי המתלון 2 לא הביע התנגדות למעצרו עד להפעלת אלימות קשה נגדו. בשלב זה ניסה להגיע לדלת חדר הבלשים כדי לבקש סיוע מקצינים.

110. האמור בהאזנות הסתר, הימנעות אחד הנאשמים להשיב לשאלות מביכות שהוצגו לו, החזרתו של המתלון 2 מבית החולים, ניסיון העברתו לתחנת שכונות - תומכים בראיות התביעה. לאלה ניתן להוסיף את חקירתו המיותרת של המתלון 4 ומעצרו המיותר של המתלון 3, המחזקים את דברי המתלוננים כנגד הנאשמים.

111. נוכח כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשמים בעבירת המיוחסות להם בכתב האישום.

כפי שצויין לעיל, הנאשמים 3 ו-4 מזוכים מן המיוחס להם באישום השני.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשע"ה, 15 אפריל 2015, במעמד הצדדים